

Ugrian or Finnish extraction, — according to professor Roesler, a samoyede race“). Въ *руския* „Энциклопедическій словарь Ф. А. Брокгауза и И. А. Ефрона“ т. IV. p. 261. се казва за прабългаритѣ, че били „бродячий народъ, *уралско-чудскаго* или финскаго произхожденія“. Въ сѣщия словарь обаче на друго мѣсто (т. IV, p. 895.) се твърди, че били „народъ *тюркско*го произхожденія, къ которому въ послѣдствіи примкнули еще элементы финскій и даже славянскій.“ *Нѣмското* издание на Брокгаузовата енциклопедия (изд. XIII. 1882) прѣдставя друга версия: прабългаритѣ били именно първоначално източноевропейски народъ, който произлѣзълъ отъ смѣшаніе на *фински и турски племена*. Името „Bolghar“, както го пишатъ арабите, означавало вѣроятно „Волжани“ („Wolgaer“), защото рѣката Волга била се наричала и Bulghar. Въ *Животисная Россія*, т. VII. ч. II., 1899. Е. П. Карновичъ, слѣдъ като признава, че „племенное происхожденіе Болгаръ съ точностью не опредѣлено“ (p. 258.), изказва все пакъ мнѣнието че българитѣ „прѣдставляли смѣсь племенъ славянскихъ, финскихъ и тюркскихъ, съ преобладаніемъ, можетъ быть, славянскихъ элементовъ“ (p. 259.). *Ларусъ* (Larousse, Grand dictionnaire universel, т. II. p. 1399) провъзгласява дору *сегашнитѣ* българи за народъ отъ *скитски* или *славяно-татарски* произходъ (peuple d'origine scythe ou slavo-tartare, qui habitait primitivement les rives du Volga). По-нататѣлъ се казва, че сж се разпространили малко (un peu repandu) и въ Австрія, гдѣто се занимавали съ земедѣлие и скотовѣдство, че повечето изповѣдали православіе, но нѣкои били запазили *старата си религія, ислямизма* (quelques uns cependant ont conservé leur ancienne religion, qui est l'islamisme). *Ларусъ* прѣдава обаче погрѣшно само единъ пасажъ отъ извѣстната енциклопедия на *Ersch и Gruber*, гдѣто (I Sect. 14 Th. p. 2) се казва само толкова, че между *сегашнитѣ* българи има и нѣкои мухамедани, безъ да се твърди, че всѣмизмътъ е билъ *нѣкогашната* религія на българитѣ. Споредъ тая по стара енциклопедия, отъ която *Ларусъ* е черпилъ въ нашия случай буквално, безъ добръ да разбере смисъла на думитѣ, — българитѣ (Bulgaren, Bolgaren) сж *славянска* народностъ (*slavische Völkerschaft*), която нѣкога е обитавала първоначално Волга. Споредъ *Buyé* (*M. N. Bouillet*, Dictionnaire universel d'histoire et de géographie, Paris 1893, p. 300) българитѣ сж народъ смѣсенъ отъ *угро-финска* и *славянска* раса (peuple mélangé des races finnougrienne et slave), отъ които първата е живѣла по брѣговетѣ на Волга. Отъ послѣдната изглежда да сж получили тѣ и името си. Най-сетнѣ *Елисей Реклю* въ своята знаменита „Нова всемирна географія“ (*Nouvelle géographie universelle* 1877. т. I. p. 118) посвещава нѣколко думи и на въпроса за националността на българитѣ, които той провъзгласява за *угърска раса като хунитѣ* (race ougrienne comme les hunns), а *езикътъ* имъ е, споредъ него, подобенъ на *самоедския* (leur langue est analogue à celle qui parlent actuellement les samoyedes). Най-куриозното е обаче, че още отъ срѣдата на IX. вѣкъ всѣхъ българи разбирали „сръбски“ (comprenaient le serbe) и скоро слѣдъ това прѣстанали да говорятъ майчиното си нарѣчие. Въ